

III МІЖНАРОДНА НАУКОВА ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ
**ТЕНДЕНЦІЇ ТА ВИКЛИКИ СУЧАСНОЇ АГРАРНОЇ НАУКИ: ТЕОРІЯ І
ПРАКТИКА**

III INTERNATIONAL SCIENTIFIC INTERNET CONFERENCE
**TRENDS AND CHALLENGES OF MODERN AGRICULTURAL
SCIENCE: THEORY AND PRACTICE**

м. Київ, 2021

УДК 631.547.5:64:661.162.6

ФОРМУВАННЯ ВРОЖАЮ ПОМІДОРА ЗА ВИКОРИСТАННЯ РЕГУЛЯТОРІВ РОСТУ РОСЛИН

Гаврись І.Л., канд. с.-г. наук, доцент

Гринчишин І.А., студент

E-mail: havris@ukr.net

Національний університет біоресурсів і природокористування України

Застосування регуляторів росту рослин в овочівництві – це напрям у світовій і вітчизняній науці, який забезпечує істотну економію енергетичних і матеріальних ресурсів та підвищує якість продукції.

Регулятори росту рослин – це органічні сполуки, які в дуже низьких концентраціях стимулюють ріст і процеси морфогенезу рослин. Практичне значення регуляторів росту визначається впливом на процеси росту і розвитку, підвищенням врожаю, регуляцією активності метаболізму в насінні та плодах, підвищенні стійкості до посухи, пригніченні активності деяких ферментних систем. Все це в кінцевому результаті впливає на кількість і якість врожаю.

Метою наших досліджень було вивчення ефективності дії регуляторів росту на ріст та розвиток, формування генеративних органів і продуктивність рослин помідора за вирощування у весняних теплицях.

Дослід проводили у плівковій теплиці кафедри овочівництва і закритого ґрунту НДП «Плодоовочевий сад». Об'єкт дослідження – гібрид помідора Тарун F₁ селекції Нідерландів. Спосіб розміщення ділянок – рендомізований; схема садіння 80×40 см; площа живлення однієї рослини 3200 см²; кількість рослин на 1 м² – 3,1 шт.; повторність – триразова.

В ході досліджень вивчали дію трьох регуляторів росту рослин: Ізабіон (Сингента), Фітоспектр (Грінплантс) та Фосфітний К-Аміно (Екоорганік). Відповідно до рекомендацій насіння замочували у розчинах рістрегулюючих препаратів на 18 год. Розсаду обприскували у фазі трьох справжніх листків. Вегетуючі рослини обприскували в період плодоношення два рази з інтервалом в один місяць. Контрольний варіант обробляли водою.

Дослідженнями встановлено, що формування китиць було найінтенсивнішим за використання Ізабіону. Загальна кількість квіток на рослинах перевищувала контрольний варіант. Проте, їх число зростало за рахунок частішого утворення китиць. Найвищу ступінь зав'язування плодів помідора встановлено за використання Ізабіону та препарату Фосфітний К-Аміно. Так, ці варіанти перевищували контроль на 9,5 і 7,9 % відповідно. Загальна урожайність зросла під дією Ізабіону на 14 %, Фосфітного К-Аміно на 12 % порівняно з контролем.

Результатами досліджень встановлено, що застосування регуляторів росту рослин підвищувало загальну кількість китиць, але не впливало на утворення квіток. Ступінь зав'язування плодів та урожайність значно зростали за використання Ізабіону та Фосфітного К-Аміно.